

JaSeS*o* ry

Journal 1/2008

Kuvia Rytmiseminaarista

Tapahtuma järjestettiin 14.-16.3.2008 Mikkelin Nuoriso-opistolla, Paukkulassa.

Upea näky liikuntasalin lattialla.
Sanna Kuusiston tunnilla haettiin tuntumaa maasta.

Tomás Jimeno Diaz opetti congan soittoa.

Ciro Paduano.

JaSeSoy

Journal 1/2008

Sisältö

Pääkirjoitus	4
Puheenjohtajan kynästä	5
Lähikuvassa Tiina Kekäläinen	7
Orff ja Kolme Hoota	11
Iloinen joukko musiikkikasvattajia valtasi taas Mikkelin Nuoriso-opiston!	12
Sanataide, sanataide, sanataide	14
Unohtumattomia elämyksiä oopperalavalla: Oop!in osastopäällikkö Ulla Laurion haastattelu	16
Soili 50 vuotta	20
Kuinka soikaan sininen: Uutta materiaalia esikouluun ja alkuopetukseen	24
JaSeSoy Juornal	25
Matkakuvia Ghanasta	28
JaSeSoy:n hallitus 2008 esittäytyy	31
JaSeSoy ry	34

JULKAISIJA	JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry Orff-Schulwerk Association of Finland
TOIMITUS	Pekka Evijärvi, Laura Iivonen, Hanne Horto ja Kirsi Hyypä
ULKOASU	Minna Silvennoinen
VALOKUVAT	Pekka Evijärvi, Hanne Horto, Kirsi Hyypä, Laura Iivonen, Juuso Kauppinen, Kari Linna, Harri Sandborg ja Jukka Siukonen
ISSN	1238-9242
PAINO	Iisalmen Eco-Print oy, Iisalmi

Taide yhdistää

KEVÄÄN 2008 Journalin teema on taiteidenvälisyys. Se on sanana hiukan *kummallinen*, mutta itse toimintana hyvin *luonnollinen*. Kun jo 50 vuotta sitten musiikin- ja äidinkielenopettaja suunnittelivat yhteisiä projektejaan, he eivät varmasti puhuneet mistään kummallisesta taiteidenvälisyydestä. Totutuille työtavoille julistetaan myöhemmin uusia merkityksiä ja niille annetaan aina uudelleen ja uudelleen hienoja nimiä. Työtapana se on kuitenkin hyvin luonnollinen, koska useat taiteet jo itsessään ovat monitaiteellisia. Jo pieni laulukin koostuu runosta ja sävelestä.

Lehtemme sisältö on tällä kertaa koottu melkein täysin toimituskunnan omin voimin. Kirsi Hyypä haastatteli Ulla Lauriota, joka on Oop!in osastopäällikkö. Oop! on Kansallisoopperan lasten- ja nuortentoiminnan osasto ja se tarjoaa lapsille ja nuorille suunnattuja esityksiä sekä toteuttaa taidekasvatusprojekteja yhdessä koulujen ja nuorisoryhmien kanssa. Laura Iivonen raportoi Rytmiseminaarista. Taas kerran saimme Mikkeliin runsaasti osallistujia. Varmasti syy tähän oli se, että saimme kouluttajaksi jo aiemmin tasokursseilla suuren suosion saavuttaneen Ciro Paduanon Italiasta. Hanne Horto innostui kirjasta Kuinka soikaan sininen. Haastateltavakseen hän sai yhden kirjan tekijöistä, Eve Alhon. Minulla oli onni saada lähikuvassa-sarjaan tällä kertaa Tiina Kekäläinen, joka jätti puheenjohtajan tehtävät viime vuoden lopussa. JaSeSoin jälkeen Tiina on keskittynyt Kuopiossa monitaiteellisiin projekteihin omassa Kulttuurikarusellissaan.

Muilta tilatut olivat Antti Syrjäläisen sanataiteesta kertova artikkeli ja Orff-sarjaa jatkava Markku Kaikkosen Orff ja kolme hoota.

Maaliskuussa Soili täytti 50 vuotta. Kirsi ja Hanne eivät haastatelleet tällä kertaa itse päivänsankaria, vaan iloista juhlakansaa. Paikalla oli nimittäin paljon ihmisiä, jotka tuntevat Soilin monien vuosien takaa. Nyt annettiin puheenvuo-

ro heille.

Juuso Kauppinen antoi ystävällisesti upeat Ghana-kuvansa Journalin käyttöön. Nuo kuvat ovat matkalta, johon helmikuussa osallistui 7 jasesoilaista. Itsekin olin mukana ja voin sanoa, että kyllä kannatti lähteä mukaan. Elämyksellinen reissu, jonka kokemukset tulevat mieleen yllättävissäkin tilanteissa. Olin nimittäin viime viikolla englanninopettajan sijaisena erityisopetusluokalla ja huomasin, kuinka helppoa oli opettaa sademetsässä nukutun yön jälkeen kaksi uutta sanaa: HOT and WET.

Kevättä kohden mennään. Eve Alhon ajatuksista oppineena kehottaisin kaikkia jasesoilaisia kuuntelemaan nyt ruohon kasvua. Siitä lähtee kuulemma ”korvia huumaaava meteli”.

Pekka Evijärvi

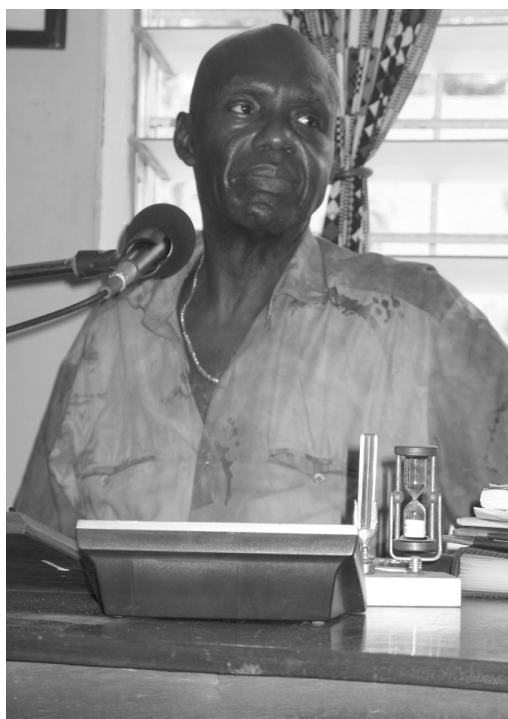
Kulttuuriset terveiset päiväntasaajan paahteesta

ÖISEN SADEMETSÄN Ghana-orkesteri soi yhä mielessä tätä kirjoittaessani. Äänimaisema on näennäisen kaoottinen, mutta kuitenkin jotenkin oudosti järjestäytynyt. Aivan kuin äänimaiseman arkkitehdit kyllä tietäisivät, mikä kuuluu yhteen. Olo yöllä oli vähän samanlainen kuin ensimmäiset polyrytmiset afro-orkesterien kuuntelukokemukset; Selkeät ”kukkuu”-käkiterssit loistavat poissaolollaan ja vaikka rytmit ovatkin tasa- tai kolmijakoisia, ei toden totta ollut sitä aina helppo havaita, minun ainakaan.

Seitsemän hengen JaSeSoi-lähetystömme sai tuoda matkarepussa näiden luontokokemusten lisäksi tuliaisina ison kasan lasten pihaleikkejä, lauluja, välittömyyttä, iloa ja tulevaisuudenuskoa. Myös arvokkaat ihmiskontaktit jäivät elämään. Näistä yhtenä mieleenpainuvimmista professori Amoaku, joka on omistanut elämänsä afrikkalaisen kulttuurin tutkimukselle ja tallentamiselle. Opinnot ja kokemukset eri puolilla maailmaa, myös Orff-instituutissa, kuuluivat hänen viisaissa sanoissaan.

Hänen kauttaan saimme myös ainutkertaisen mahdollisuuden osallistua rituaaliin, jossa vuosituhansien perinteet olivat läsnä. Siellä tulivat kutsumatta mieleen myös ihmisen alkukoti ja erilaisten uskomusten mahdolliset alkuperäiset tyyssijät. Tällaiset antropologiset ja kulttuuriset kokemukset vahvistavat uskoa siihen, että kansallisten, kulttuuristen ja uskonnollisten eroavaisuuksien takaa löytyy kaikille yhteisiä, jakamattomia arvoja. Kun kyllin kaukaa katsoo, ei ole ihonvärejä, ei edes ihmisiä. Maiden rajoista puhumattakaan. Matkailu avartaa.

Miten täällä meillä sitten menee? Jahka vatsat saatiin suht´ koht´ järjestykseen ja tuttu työpöydällinen JaSeSoi-röykkiöitä eteen, jo oli

Professori Amoaku luennoi ghanalaisesta musiikista.

aika kokoontua Rytmiseminaariin.

Vuoden alku yhdistyksessä on ollut totutun kiireinen. Yritämme pikkuhiljaa hilata JaSeSoi-kalenteria sellaiseksi, että yhä aiemmin voidaan tiedottaa tulevista koitoksista.

Olemme kuulleet muutamastakin eri suunnasta ihmettelyjä, että miten tällainen pieni yhdistys pystyy järjestämään tämän tasoisia kursseja peräti neljä vuodessa. Moni vastaavankokoinen joutuu tyytymään yhteen. Olemme tästä

Ghanalaisissa rituaaleissa soitettiin kpanlogo-rumpuja.

palautteesta nöyrällä tavalla ylpeitä ja teemme parhaamme tämän velvoittavan palautteen ohjaamana. Toki tavoitteemme on, että yhdistys voisi kasvaa sisällöllisen arvonsa mukaiseksi myös jäsenmäärältään ja tunnettuudeltaan. Siinä teillä kaikilla, hyvät jäsenet, on tärkein rooli!

Rytmiseminaarin positiivinen ongelma on, että majoituskapasiteetti nitisee liitoksissaan. Teemme kovasti töitä sen hyväksi, että kukaan kurseille haluava ei joutuisi jäämään pois tämän vuoksi. Myös tulevat vuodet ovat jo mielessämme. Joustavuutta ja meille niin tuttua JaSeSoi-hyväksyvää henkeä tarvitaan, kun hie- man joudutaan jo ahtautumaankin.

Tasokursseja kutsumme jatkossa nimellä **"Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma – Orff-tasokurssit I, II ja III"**. Tämän koulutusohjelman pedagogiseen vetovastuuseen on 2008 nimetty Soili Perkiö. Pääsemme nyt myös jatkamaan Tasokurssien opetussuunnitelmatyön ajantasaistamista. Tätä kirjoittaessani tasokurssi-ilmoittautumisten määrä on jo enemmän kuin lupaava.

Tasokurssin alkuun meille tarjoutui mahdollisuus kutsua länsimaisen kehorytmiikan kehittäjä, pedagogi ja esiintyvä taiteilija **Keith Terry** kurssittamaan ja esiintymään. Tästä mahdollisuudesta voimme kiittää myös erinomaista yhteistyökumppanimme Klemetti-opistoa.

Maailmankylän luonteeseen on kuulunut se, että kurssipaikat ovat vaihdelleet. Välillä on mahdollisuus palata tuttuihin maisemiin ja nyt on sen aika. Valkealan Kristillinen kansanopisto upeine järvimaisemineen kutsuu meitä 27.7. alkaen. Jotkut ovat hieman arkailleet kurssia sen kansainvälisen leiman vuoksi, mutta uskallamme vakuuttaa, että kielitaito ei ole este kurssista

nauttimiselle. Toiminnallisuus ja musiikin kieli on keskeistä. Ja onhan kurssilla kuitenkin puolet aina suomalaisiakin. Tämän luonnonläheisen ja intiimin kurssin soisimme löytävän yhä useampien kalenterista.

Iloisen ja monipuolisen musiikkikasvatuksen yhteisönä meillä on merkittävä tehtävä hyvinvoinnin tuottamisen kentässä. Koetetaan pitää tämä mielessä kun hoidamme itseämme tapamalla JaSeSoi-ystäviä ja oppimalla musiikista ja itsestämme uutta. Ja kun löydät jotakin, jaa löytöäsi eteenpäin; lapsille ja aikuisille. Hyvä kello kauas kuuluu.

Kevätauringon säteissä:
Harri Sandborg

Rytmiseminaarissa oli taas kerran hyvä meininki.

Lähikuvassa Tiina Kekäläinen

PEKKA EVIJÄRVI

Syyskokouksessa JaSeSoin hallituksen kokoonpano muuttui melkoisesti. Paikkansa jättivät Anne Nykänen, Hanna-Maija Jytilä, Tiina Kursula – ja pitkään puheenjohtajan tehtäviä hoitanut Tiina ”Tike” Kekäläinen. Puheenjohtajana Tiina kantoi vastuuta JaSeSoista voimiaan säästelemättä. Tehtävä, johon hän vuonna 2001 ryhtyi ei missään nimessä ollut helppo, koska tuolloin JaSeSoi eli tulevaisuutensa kannalta ratkaisevia hetkiä. Silloin tarvittiin Tiinan kaltaista tomeraa naista, joka ryhtyi muuttamaan järjestön toimintaa ja parantamaan sen taloutta. Ja siinä Tiina onnistui. Nyt kun Tiinalla on aikaa muullekin, esitin hänelle muutamia kysymyksiä.

Oma lapsi hoitoon ja toisten lapsia hoitamaan

Mistä sait kipinän musiikkiin?

- Olen harrastanut musiikkia koko ikäni. Lapses-
ta asti olen ollut kova laulamaan ja touhuamaan
musiikin kanssa. Menin musiikkiluokalle, rupesin soitta-
maan viulua ja harrastin musiikkia hyvin monipuolisesti.
Mietin jossain vaiheessa jopa viulunsoitonopettajan uraa,
mutta totesin kuitenkin, että minusta ei siihen ole, koska
en jaksanut pienessä kopissa yksin harjoitella tuntikausia
päivässä. Pelkkä musiikki ei minua kiinnostanut, vaan
olin kiinnostunut kaikista eri taiteista. Sitten mietin sellais-
ta opiskelupaikkaa, johon ei tarvitsisi lukea pääsykoetta
varten kirjoja ja päätin hakea musiikkitieteelliseen Jyvä-
skylän yliopistoon ja lastentarhaopettajaopistoon. Pääsin
kumpaankin, mutta päätin mennä lastentarhaopettaja-
opistoon. Sinne piti ilmoittaa ensin.

Taiteiden väliset yhteistyöt kiinnostivat
Tiinaa jo ensimmäisten opettajavuosien aika-
na. Hän muistelee olleensa jo tuolloin ainakin

yhdessä elokuvakasvatusprojektissa mukana.
Varsinainen lastentarhanopettajan ura ei kuiten-
kaan Tiinan mielestä ollut juuri se työ, jota hän
haluaisi jatkaa eläkkeeseen asti.

- Jäätyäni äitiyslomalle totesin, että päi-
väkoti ei ole kuitenkaan minun paikkani. En
ollut oikein motivoitunut
hoitamaan toisten lapsia ja
viemään omaa lasta toisille
hoidettavaksi. Aloitin mus-
kariopettajan työt Kuopion
konservatoriossa vuonna
1986 ja sille tielle jäin. Sil-
loin ei ollut vielä varsinaista
muskariopettajakoulutusta,
vain mahdollisuus erikois-
tua lastentarhanopettaja-
koulutuksen jälkeen. Yritin
päästä mukaan koulutuk-
seen, mutta minulla ei ollut
riittävästi työkokemusta
lastentarhanopettajana.
Seuraavana vuonna koulu-
tus lakkautettiin. Halusin
kuitenkin opiskella lisää
omatoimisesti ja osallistuin
mm. Ritva Ollarannan,
Maisa Krokforsin ja Harri

Tiina Kekäläinen on Kuopion kulttuuri-
palvelukeskuksen taidekasvatuksen
suunnittelija. Kuva: Virpi Rautsiala

Setälän kursseille. Suunnittelin tunteja yömyö-
hään asti ja tein itse materiaalia, koska siihen
aikaan valmista ei ollut kovinkaan paljon saatava-
na. Kun olin suorittanut muutamia puuttuvia

musiikkiopintoja yksityisesti, sain musiikkileikkikoulunopettajan kelpoisuuden vuonna 1992.

Irti arjesta kohti Orffia

Miten tutustuit Orff-pedagogiikkaan?

- Vuonna 1989 olin ensimmäistä kertaa mukana Rytmiseminaarissa. Kurssin nimi oli tuolloin Valtakunnallinen rytm- ja liikuntaseminaari. Orivesi-cityyn meitä kuopiolaisia opettajia tuli aika monta. Aluksi en saanut kovinkaan suurta herätystä Orff-pedagogiikkaan. Lähinnä hauskinta oli päästä irti muutamaksi päiväksi kotoa lasten hoidosta ja kaikesta arjen rutiinista. Huomasin kyllä jo tuolloin, että opettajien tapa opettaa oli hyvin toiminnallista, ja prosessiin kiinnitettiin huomiota. Ehkä kaikkein eniten innostuin Orff-soittimista. Huomasin, että laattasoittimilla soittaminen oli tosi hauskaa yhdessä tekemistä.

Olin mukana ensimmäisellä tasokurssilla vuonna 1995. Tuolloin Orff-pedagogiikan idea vasta aukesi. Tuohon aikaan kurssilla oli kova vauhti. Paikasta toiseen juostiin ja koko ajan oli tekemisen meininki. Oma ryhmä kasvoi tiiviisti yhteen, ja uusia ystävyysuhteita syntyi. Varsinaisen asioiden miettimisen tein sitten vasta jälkepäin omassa työssäni, jossa asiat alkoivat loksahdella paikoilleen. Voin sanoa, että Orff-pedagogikka tasokurssien kautta vaikutti suomalaisen musiikkikasvatukseen paljon. Ainakin Kuopiosta katsottuna.

JaSeSoista puolipäivätyö

Miten alkoi työ JaSeSoin hallituksessa?

- En muista miten se tapahtui, mutta vuonna 1996 minut vetäistiin mukaan. Enkä edes muista, miten ylipääntänsä suostuin tällaiseen hommaan. Verrattuna nykyisen hallituksen työskentelyyn tuohon aikaan toiminta oli hyvin erityyppistä. Omin varoin aina täältä Kuopiosta matkustin ja maksoin majoituksen Hotelli Vaakunassa. Onneksi myöhemmin minulle tarjoutui loistava majapaikka Paloheinästä eli Kursulan Tiinan koti. Innostuneena aina kokouksiin tulin, vaikka kauheasti siellä ei mistään päätetty. Mutta voimakasta yhteisöllisyyttä se oli.

Kuinka sinusta tuli puheenjohtaja?

- Vuonna 2001 ryhdyin hallituksen puheenjohtajaksi.

En tiedä, kuinka harkitusti tämän tein, mutta halusin ryhtyä selvittämään yhdistyksen tilaa. Kyllähän yhdistys silloin toimi, ja sen järjestämiin kursseihin riitti osanottajia, mutta organisaatio ja rahatilanne vaati kohennusta. Muistan, että johtoajatukseni jo tuolloin oli, että puheenjohtajan ja hallituksen tehtävä on palvella JaSeSoin jäseniä, sillä heiltähän ne jäsenmaksut tulevat.

”Puheenjohtajan ja hallituksen tehtävä on palvella JaSeSoin jäseniä.”

Yhdistyksen pyörittäminen vaatii valtavasti aikaa. Tiinan puheenjohtajakauden viimeisinä vuosina koulutustoiminta kasvoi niin, että Rytm- ja Syysseminaarien lisäksi ohjelmistoon liitettiin myös Maailmankylä, ja muutaman vuoden päästä JaSeSoin alkoi järjestämään täysin omana kurssinaan myös Tasokursseja. Kurssitoiminnan kasvaessa liikevaihto kasvoi, mutta samalla hallituksen työnjako oli määriteltävä tarkemmin.

- Enää emme voineet jatkaa niin, että puheenjohtaja hääri kaikkein kurssien kanssa, vaan kurssien tiimien ja varsinkin niiden johtajien oli otettava suurempi vastuu. Loppuaikoina en ollut enää yhdenkään tiimin ja kurssin vetäjä, vaan sain olla huolehtimassa yleisimmistä ja laajemmista linjoista.

Omasta mielestäni en ehtinyt kehittämään toimintaa niin paljon, kuin olisin tahtonut, sillä pelkän perustoiminnan selkeyttäminen ja pyö-

Juuso Kauppinen yrittää ottaa kuvaa puheenjohtajasta.

rittäminen oli riittävän työlästä. Toki saimme paljon uusia toimintoja ja palveluja, kuten nettisivut ja jäsentiedotus. Myös Journal elvytettiin uudelleen henkiin. Uudella puheenjohtajalla ja hallituksella ei pitäisi olla enää niin paljon ongelmia, joten uskon, että energiaa riittää myös toiminnan kehittämiseen. Yhdistys on nyt siltä osin kunnossa.

Terveiset uudelle hallitukselle

Millaisia ohjeita antaisit uudelle hallitukselle?

- Toivon, että uusi hallitus muistaa johtajuutuksensa. Sen on toimittava jäseniään varten, eikä se saa olla vain muutaman aktiivisen jäsenen toimintaa. Toivon myös, että toiminnassa vältettäisiin liiallista hurmoksellisuutta, mutta kyllä toki hallitus saa innostuneesti palaa asialle, ja aina pitää muistaa pitää sydämen mukana toiminnassaan. Juuret täytyy myös muistaa - se on Orff-Schulwerk. Mutta liian orjallinen se ei saa olla. Niin kuin Carl Orff itsekin kehotti opettajia soveltamaan ja kehittämään perusajatuksista eteenpäin. Vaikkakin musiikkikasvatus on se punainen lanka, niin kyllä taiteiden välistä integraatioita voisi olla mukana laajemminkin. Pitäkää musiikkikasvatus Suomessa elävänä.

Rytmiseminaari ja sen historiikki

JaSeSoin toiminnassa keskeistä on kurssitoiminta. Rytmiseminaarin järjestelytiimissä Tiina oli mukana monta vuotta. Ensimmäisenä jäsenenä ja sitten johtajana.

- Tulin Orivedelle monesti jo torstai-iltana pettaamaan muille tiimiläisille sängyt valmiiksi. Kurssin suunnittelussa halusin luoda sisällöllisesti yhtenäisen linjan, mikä näkyi etenkin kouluttajien valinnassa. Onneksi jo tuolloin saimme erinomaisia opettajia ympäri maailmaa. Tämä ei tietenkään olisi onnistunut ilman hyviä kansainvälisiä suhteita, joita mm. Harri Setälä, Jukka Siukonen ja Soili Perkiö ovat olleet luomassa.

Viimeisin päätyöni JaSeSoissa oli Rytmiseminaarin historiikin kirjoittaminen. Mielestäni kurssin 20 vuotta jatkunut toiminta oli niin tärkeää, että halusin olla mukana kirjoittamassa sen historiaa. Oli hyvin korkea aika saada talteen se tieto, joka toiminnassa pitkään olleilla kurs-

silaisilla ja kouluttajilla oli vain muistissaan. En kuitenkaan aluksi tajunnut, kuinka paljon työtä tuollainen projekti vaatii. Se vei viimeisetkin mehut. Jopa niin perusteellisesti, että päätin jättää puheenjohtajan tehtävät vuotta aikaisemmin suunnitellusta. Mutta ylpeä tuosta kirjasta olen.

Tikumme maailmalla

Syksyllä 2004 Tiina lensi Yhdysvaltoihin AOSA:n konferenssiin. Siellä hän Annual Business Meeting-tilaisuudessa piti puheen ja luovutti kanteleen AOSA:n presidentille Judith Colelle.

- Täytyy sanoa, että tuo tapahtuma oli valtava, ja työpajat olivat erinomaisia ja upeasti organisoitu, mutta toiminnan kaupallisuus hiukan ärsytti. Eikä se ollut niin henkilökohtainen ja lämminhenkinen tapahtuma kuin esim. meidän Rytmiseminaarimme tai Maailmankylämme.

Kesällä 2006 Tiina osallistui Orff-Schulwerk Symposiumiin Salzburgissa. Symposiumin yh-

Tiina ojentamassa kanteletta AOSA:n presidentille Judith Colelle.

teydessä järjestettiin Orff-yhdistysten puheenjohtajien kokous, jossa todettiin, että eri maiden järjestämät tasokurssit poikkeavat toisistaan hyvin paljon. Meininki näillä kursseilla oli siis aika villiä. Kerrottiin, että eräissä maissa oli perustettu yhdistyksiä, joilla ei ollut mitään tietoa Orff-pedagogiikasta. Carl Orff-säätiö halusi, että tasokursseilla ja niitä järjestävillä yhdistyksillä olisi sertifikaatti. Ilmeni myös, että meidänkään Tasokurssimme ei ollut aivan täysin JaSeSoin hallinnassa.

- Halusimme noudattaa säätiön kehotusta, sillä olihan siltä saatava tukikin tärkeää, ja siirsimme Tasokurssin kokonaan JaSeSoille. Tämä tarkoitti meille myös ison kokonaisuuden hoitamista, jota varten perustimme oman tiimin. Olen iloinen, että tässä uudessa tiimissä on monipuolista asiantuntemusta. Tiimityöskentelynä on myös mahdollisuus jakaa vastuuta ja saada suunni-
telluun useita näkökulmia.

Kulttuurikarusellia lasten iloksi

Onko elämää JaSeSoin jälkeen?

- Nykyään olen taidekasvatuksen suunnittelija Kuopion kulttuuripalvelukeskuksessa. Kuopiossa taidelaitoksissa ei ole lehtoreita tai kuraattoreita, ja näin ollen minä koetan olla pedagoginen resurssi kaikille. Suunnittelen taidekasvatustoimintaa kaupunginorkesterille, taidemuseolle, teatterille, kirjastolle ja kulttuurihistorialliselle museolle. Yhteistyökumppaneinani ovat myös yksityiset toimijat kuten Suomen ortodoksinen kirkkomuseo, yksityisiä kuvataide- ja tanssikouluja sekä erilaisia kulttuurityötä tekeviä yhdistyksiä.

Tiinan kehittämä taidekasvatusmalli on nimeltään Kulttuurikaruselli, jossa yhtenäisen innostavan teeman avulla houkutellaan mm. lapsia, perheitä ja päiväkotiryhmiä käyttämään monipuolisesti eri kulttuurilaitoksia ja taiteen aloja. Hän haluaa tarjota esim. museoiden järjestämiin taidenäyttelyihin moniaistista toimintaa.

Kaksi JaSeSoi-puheenjohtajaa –
Tiina Kekäläinen ja Jouni Kettunen

- Se ei riitä, että lapsi vain kiertää taululta taululle. Taidenäyttelyssä voi olla mukana myös musiikkia ja liikettä. Konsertteja voidaan taas vastaavasti visualisoida ja mukaan voidaan ottaa tanssijoita ja kertojia. Siellä ei vain istuta ja kuunnella ja sitten lähdetään pois. Ideana on myös työstää asioita ennen ja jälkeen varsinaista tapahtumaa. Kaikkiin tapahtumiin löytyy oheismateriaalipaketit.

Kai meno on jollain tavalla rauhoittunut puheenjohtajakauden jälkeen?

- Kahden viikon päästä lähdän Kuopion kaupunginorkesterin kanssa kiertämään aamupäivisin päiväkoteja ja iltaisin pidämme konsertteja Musiikkikeskuksella. Yhteensä 18 alle 3-vuotiaalle suunnattua konserttia neljässä päivässä. Jos saan sinfoniaorkesterin viikoksi käyttööni, niin tahdon silloin tarjota elämyksiä mahdollisimman monelle lapselle. Pidän extreme-kokemuksista.

”Yhteensä 18 konserttia neljässä päivässä”

Tyyli ei ole minulla siis tainnut muuttua. Tämä on ollut mukavaa aikaa, ja uudelle innostavalle ja mielenkiintoiselle työlle on riittänyt aikaa nyt, kun omakotitalo on vaihtunut kerrostaloon, lapset ovat maailmalla, eikä noita JaSeSoi-hommiakaan enää ole.

Orff ja Kolme Hoota

MARKKU KAIKKONEN

SÄVELTÄJÄ-SOVITTAJA-TUOTTAJA Darrell Brown paljastaa New York Timesin verkkolehden blokissaan miten hyvä ja samalla myyvä kappale sävelletään. Hänen mukaansa hyvän kappaleen ominaisuuksia voidaan kuvata Kolmella Hoolalla, jotka ovat Honesty, Humanity ja Hooks.

Kappale on Brownin mielestä rehellinen (Honesty), kun se edustaa viattomuutta, haavoittuvuutta ja voimaa samanaikaisesti, ja nousee niin tekijän kuin esittäjänkin yläpuolelle saavuttaen musiikkina itsenäisen elämän. Samalla kappaleen tulee olla täynnä inhimillisyyttä (Humanity), jolla Brown tarkoittaa fyysisyyden, älyllisyyden, emotionaalisuuden ja henkisyyden muodostamaa kokonaisuutta. Jotta ihmiset eivät tylsistyisi rehellisyys-humaanisuus jutuilla kuoliaaksi, tarvitaan kappaleeseen koukkuja (Hooks), jotka nappaavat ja vangitsevat kuulijan mukaansa. Koukut kuten tarttuvat sanoitukset, toistuvat hokemat ja sanonnat sekä rytmiset sointukierrot ja melodiset aiheet koottuna raikkaalla tavalla kokonaisuudeksi eivät jätä aivoja si rauhaan, vaan jatkavat kappaleen laulamista ja muistelemista minne ikinä oletkin menossa.

Kolmen Hoon sääntö toimii selvästikin hitisäveltäjän ohjenuorana, mutta sama ajattelu sopii myös pedagogille. Rehellisyys ja inhimillisuus ovat (ainakin periaatteessa) keskeisessä osassa pohdittaessa opettamisen eettisiä perusteita. Samat ilmiöt voidaan helposti liittää ja löytää kaikesta taiteesta ja taiteen kokemisesta. Opettajalle rehellisyys-inhimillisuus-ominaisuudet eivät kuitenkaan yksin riitä. Tarvitaan myös koukkuja, joilla oppilaat saadaan toimintaan, musiikin tekemiseen ja oppimiseen mukaan. Tässä yhteydessä koukkuja kutsutaan pedagogiikaksi.

Carl Orff oli säveltäjä, joka ajautui pedagogiikan maailmaan osittain vahingossa. Tämän ajautumisen lähtölaukauksena toimi yhteistyö tanssijoiden kanssa. Tanssiprojektit laajensivat Orffin omaa taiteen tekemisen ja mahdollisuuksien kenttää – tanssijat soittivat ja soittajat tanssivat. Samalla hän ryhtyi laajemminkin pohtimaan musiikin oppimista ja opettamista ja alkoi kehittää pedagogiikkaan uusia koukkuja. Tässä työssä hänen yhteistyökumppaninaan

ja keskeisenä suunnannäyttäjänä toimi Gunild Keetman.

Tanssiprojektit ja tutustuminen Dalcrozen ajatuksiin toivat tanssin ja liikkeen keskeisiksi Orff-pedagogiikan työtavoiksi. Orff-Keetman parivaljakko uudisti musiikkikasvatusta laajasti myös muuten. He näkivät millaisia haasteita yhteiskunnan muutokset toivat pedagogiikkaan. Tarvittiin uusia koukkuja, jotta oppilaat motivoituvat ja kiinnittyvät musiikkiin. Orffilla ja Keetmanilla oli kyky ja rohkeus kehittää ja uudistaa pedagogiikkaa ja samalla syntyä ajatus siitä, että pedagogiikkaa on jatkuvasti elävä, uudistuva ja kehittyvä ilmiö.

Orff-pedagogiikka ei kuitenkaan ole vain koukkuja ja kokoelma pedagogisia ohjeistoja. Orff-pedagogiikan lähtökohtana on rehellisyys (Honesty) ja inhimillisuus (Humanity) eli toisin sanoen usko oppilaaseen, opettajaan, yhteisyyteen ja jopa kaikkea inhimillisyyttä yhdistävään elementaarisuuteen. Pedagogin turvana on siis ajattelun ja opettamisen loogisuus, perusteet, lähes filosofinen ajattelutapa, joka yhdistyy pedagogiseen luovuuteen ja mahdollisuuksien maailmaan, jossa oppilaslähtöisesti lähdetään etsimään yhä uusia koukkuja (Hooks), joilla saamme ihmiset yhä laajemmin mukaan musiikin tekemiseen ja oppimiseen.

Kolmen Hoon metodi on hyvä ajatuksellinen opetuksen lähtökohta. Inhimillisuus ja traditio yhdistyvät uuteen, luovaan innovatiiviseen ajatteluun, koukkuajatteluun. Koukkujen etsinnässä on kuljettava silmät avoinna. Orff-Keetman toivat paljon uusia koukkuja musiikkikasvatukseen, esimerkiksi liike ja tanssi olivat silloin uusi vallankumouksellinen musiikkikasvatuksen koukku. Meidän haasteemme on ymmärtää millaisia koukkuja tämän ajan yhteiskunta ja ihmiset tarvitsevat kiinnittyäkseen musiikkiin? Mitä ovat ne pedagogiset ratkaisut jotka uudistavat pedagogiikkaa ja avaavat musiikin tekemisen ovia yhä laajemmin? Tämä etsintä ja kysymyksiin vastaaminen tekee pedagogin työstä kiehtovaa uuden etsimistä ja löytämistä – Kolmen Hoon hengessä.

Kohottakaamme Kolme Hoota Orffille, Darrell Brownille sekä hyvälle pedagogiikalle ja musiikille: Hoo, Hoo, Hoo!

Iloinen joukko musiikkikasvattajia valtasi taas Mikkelin Nuoriso-opiston!

LAURA IIVONEN

JaSeSoi ry:n XXII Rytmiseminaari järjestettiin maaliskuun puolivälissä Suomen Nuoriso-opistolla Mikkeliissä. Osallistujia oli runsaasti ja kurssilaisten meininki ja henki oli korkealla. Kouluttajina olivat Tomás Jimeno Diaz Kuubasta, Ciro Paduano Italiasta ja Sanna Kuusisto Suomesta.

SATEISEN SUMUISENA perjantai-iltapäivänä starttasi musiikkikasvattajien bussi Helsingin rautatieasemalta kohti Mikkelin Nuoriso-opistoa. Kaikilla eväät ja juomat mukana, koska Hannen tiukka komento oli kuulunut: ”Pysähdyksiin ei ole aikaa ja omat eväät kannattaa ottaa mukaan bussiin, ettei nälkä yllätä”. Pikapuoliin oltiinkin jo Mikkelin ihanan talvisissa keleissä: pientä pakkasta ja maa valkoisena lumesta. Oli-siko parempaa keliä voinut toivoakaan?

Kurssilla oli tänä vuonna paljon ensikertalaisia, ja toivottavasti kaikilla muillakin uusilla oli sama tunne kuin minulle, eli että uudet tulokkaat otettiin heti mukaan ”porukkaan”.

Ciro

Heti perjantaina päivällisen jälkeen alkoivatkin ensimmäiset workshopit ja pääsin heti hyppäämään täysillä Ciron mukana Orff – pedagogiikkaan ja sen saloihin. Voi sitä tekemisen riemua ja iloa, kun sai toteuttaa itseään leikkimällä erilaisia kelloja ja olemalla halutessaan nukke tai ihminen Ciron mainiossa liikunnassa.

Lauantaina seuraavan workshopin aikana pääsimme sukeltamaan kehorytmiikan kautta minulle uuden instrumentin soittamiseen, nimittäin ilmapallojen ja tikkujen soittamisen saloihin. Tähän uuteen instrumenttiin tutustuimme hienon japanilaisen rytmin mukana. Tämä ihana

soitin täytyy kyllä tallettaa muistiin ja kokeilla joskus lasten kanssa.

Sanna

Sannan tunneilla oli ihana heittäytyä musiikin ja tanssin vietäväksi. Hänen pitämien workshoppien ideana olivat TanSSIPalikat – ideasta esitykseksi. Rankan työviikon jälkeen oli mukava heittää aivot narikkaan ja vain nauttia musiikista ja tanssimisesta. Lisäksi tunneilla oli ihana katsoa, miten pienistä palikoista koottiin lopulta upeat tanssiesitykset muiden ryhmäläisten iloksi.

Jimeno

Molempina aamuina oli ihana mennä ensin Lisbeth Nystömin pitämiin warmuppeihin ja heti tämän jälkeen Jimenon pitämille kuubalaisen musiikin tunneille. Jimenon tunneilla saimme musisoida eri soittimilla, mm. cabasalla ja guirolla, sekä rummutella conga- rummuilla kuubalaisia rytmejä. Tunneilla oli ihana soittaa kuubalaisia rytmejä ja nautiskella siitä, että sai itse musisoida tarvitsematta mieltä, miten tämän saman asian soveltaisi omaan opetukseen muskarilaisten kanssa.

Ja se soi, ja se soi, ja se soi, ja se soi ...

Lisbeth Nyströmin warm up sai porukan lämpimäksi heti aamutuimaan.

VIEREINEN SIVU Ciro rytmittämässä kurssilaisia.

Kiitokset tiimille

Rytmiseminaarin järjestelyistä vastannut tiimi (Juuso, Pekka ja Hanne) ansaitsivat suuret kiitokset ja kehut kurssilla olleilta ihmisiltä. Järjestelyt toimivat moitteettomasti ja minulle ainakin tuli tunne, että asiat ovat hoidossa ja kaikki asiat toimivat. Kurssi oli mielenkiintoinen ja mukaansatempaava, ja kouluttajat oli valittu hyvin täydentämään toisiaan. Yhteisten bussimatkojen aikana ehti tutustua uusiin ihmisiin ja jutella vanhojen tuttujen kanssa. Jokainen kurssilainen löysi varmasti kurssilta itselleen jotakin, vaikka olisi käynyt kaikki rytmiseminaarit lävitse.

Sanataide, sanataide, sanataide...

ANTTI SYRJÄLÄINEN

**Sanataide levittää lonkeroitaan kaikkialle ihmiskuntaan.
Oululainen Valveen sanataidekoulu järjestää sanataiderientoja
pirteälle Pohjolan väelle.**

Aistit auki avaruuteen

Sanataide on edelleen mysteeri valtaosalle ihmiskuntaa. Tavan tallustelija hämmentyy hiljaiseksi ja alkaa etsiä katseellaan pakosuuntaa, jos erehdyt lipsauttamaan maagisen kysymyksen: mitä on sanataide? Hyvä lukija. Enää sinun ei tarvitse pelätä pimeydessä, että hämäräperäinen heppu tulee tekemään sinulle hankalia sanatai-

deuteluja. Sanataide leviää nyt tajuntaasi, halusit sitä tai et.

Sanataiteilijoilla on piilevä taipumus sekoilla sanoilla, leikitellä lauseilla, vietellä virkkeitä. Luova kirjoittaminen kuuluu olennaisena osana sanataiteeseen, mutta sanataiteeseen liittyy paljon muutakin: aistimista, havainnointia, tutkiskelua, lukemista, piirtämistä, askartelua, musisointia, pelejä, roolileikkejä, puheita, näytelmiä, pajoja, leirejä... Sanataide on yhdessä ja erikseen tekemistä: kumppanien mielikuvitusta ruokkien, mutta toisille myös tilaa antaen. Sanataide ei satuta ketään – ellei tökkää taidetoveria kynällä silmään tai pilkkaa hänen kirjoituksiaan. Kyseiset toimenpiteet ovat kiellettyjä sanataidekurssilla, mutta kaikki muu on sallittua. Mielikuvitus ei tunne, eikä salli rajoituksia.

Hyväksy itsesi, hiljainen

Sanataide kehittää lukuisia työmaailmassa palkvottuja hyveitä kuten luovuutta, avoimuutta, rohkeutta ja yhteistyökykyä. Sanataide kehittää myös taitoa, joka on vielä tärkeämpi elämässä: itsensä kanssa toimeen tulemista. Sanataide parantaa itsetuntemusta, kykyä hiljentyä, pysähtyä, pohtia ja syventyä sekä uskallusta purkaa patoutuneita tunteita. Sanataiteen parissa viihtyvät aivan yhtä hyvin sosiaaliset, suulaat ja aktiiviset kuin myös herkäät, hiljaiset ja syvälliset sanataidesankarit.

Sanataideohjaajat tuppaavat olemaan sileämpää sukupuolta, mutta onneksi mahtuu joku karvaturrikin vatuloimaan. Sanataideohjaajan tehtävänä on herättää mielikuvitus, tukea ja kannustaa. Mielikuvitusta ei saa lannistaa, ajatuksia ei voi karsinoida. Oivallusten täytyy antaa lentää viljein ja vapaina. Punakynä ja pilkkuviila eivät

Sanataiteeseen kuuluu yhdessä ja erikseen tekemistä.

kuulu sanataideohjaajan varusteisiin, suvaitsevaisuus ja terve lapsenmielisyys kuuluvat. Kunnon ohjaaja ei arvostele yrittäjää eikä määrittele, kuinka on lupa kirjoittaa. Jokainen kirjoitus on kaikista parhain, jos se on aito ja vilpiton.

Sanataideohjaajan tulee olla kypsä aikuinen ja osoittaa se ohjattaville. Ylikypsäksi ei saa itseään kypsyttää. Mielikuvituksensa myynyt, intohimonsa kadottanut ja huumorintajunsa hukannut sääntöpiერი on pahin peto, jonka sanataiteilija saattaa kohdata. Onneksi sellaisia ei ole piileskellyt niissä luolissa ja loukoissa, joihin sanataideohjaajat kokoontuvat punomaan juoniaan.

Lumoudutaan sanojen saloihin

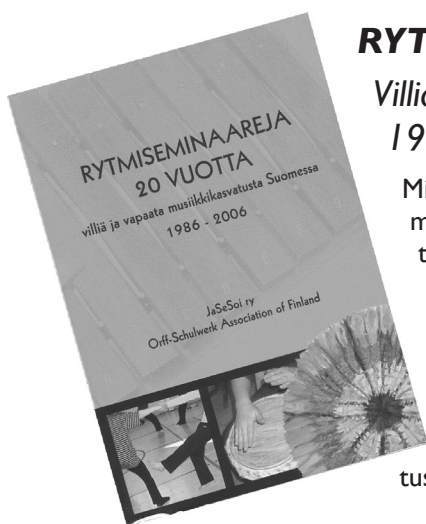
Sanataideohjaajat ovat virkeitä ja viriileitä vekkuleita. Valveen sanataidekoulu järjestää sa-

nataidetapahtumia solkenaan. Sanataideryhmät 0-20-vuotiaille ihmisille pyörivät läpi vuoden ja yhteistyö lukuisten muiden pohjolalaisten kulttuuritoimijoiden kanssa takaa jatkuvasti sanataidenautintoja lukuisille Oulun sekä sitä ympäröivän maailman kansalaisille.

Huikkea jokakeväinen sanataidefestivaali Lumotut Sanat tavataan Oulussa viikolla 20 (14-18.5). Lumottujen sanojen avulla jokainen voi löytää oman polkunsanataiteen ytimeen. Vielä ehdit, joten joudu, oi hurmaava lukija, riennä. Kaikki ihmiset ovat tervetulleita rakentamaan parempaa eli sanataiteellisempaa maailmaa.

Kirjoittaja on Valveen sanataidekoulun sanataideopettaja

www.kulttuurivalve.fi/sanataidekoulu

RYTMISEMINAAREJA 20 VUOTTA

*Villiä ja vapaata musiikkikasvatusta Suomessa
1986 – 2006*

Mitä merkittävää tapahtui suomalaisessa musiikkikasvatuksessa viimevuosituhannen lopussa? Kuinka luotiin koulutustapahtuma, jonka tarina jatkuu edelleen elinvoimaisena? Miten on mahdollista, että Suomeen saadaan kansainvälisesti merkittäviä kouluttajia ympäri maailmaa?

Kaiken takana ovat ihmiset, jotka intohimoisesti lähtivät edistämään villiä ja vapaata musiikkikasvatusta. He innostuivat Orff-pedagogiikasta ja ryhtyivät järjestämään uudenlaisia musiikkikasvatuskursseja, Rytmiseminaareja.

Rytmiseminaareja kaksikymmentä vuotta -kirjaan on koottu artikkeleita musiikkikasvatuksesta, tervehdyksiä ulkomaisilta kouluttajilta, muistoja kurssilaisilta sekä runsaasti kuvia ja muutamia nuotteja vuosien varrelta. Kirja kertoo tarinan kahdenkymmenen vuoden ajanjaksosta suomalaista musiikkikasvatushistoriaa.

Oiva teos kaikille monipuolisesta musiikkikasvatuksesta kiinnostuneille.

Toimituskunta: Tiina Kekäläinen, päätoimittaja; Hanna-Maija Jytilä, Markku Kaikkonen, Soili Perkiö ja Jukka Siukonen
176 sivua / 52 artikkelia / 125 kuvaa / 16 nuottia

ISBN 978-952-92-1748-9

Hinta: 15 € + postikulut 3 €

Kirjaa voi tilata osoitteesta pekka.evijarvi@gmail.com

Unohtumattomia elämyksiä oopperalavalla

Rohkeutta, vastuunottamista ja vuorovaikutustaitoja oppimassa: Oop!in osastopäällikkö Ulla Laurion haastattelu

KIRSI HYYPPÄ

Kansallisoopperan lasten- ja nuortentoiminnan osasto Oop! tarjoaa lapsille ja nuorille suunnattuja esityksiä sekä toteuttaa taidekasvatusprojekteja yhdessä koulujen ja nuorisoryhmien kanssa. Elämyksellinen, kokonaisvaltainen oppimisprosessi on itse lopputulosta tärkeämpää.

Esityksiä lapsen ehdoilla

-Pyrimme toiminnallamme tavoittamaan erityisesti ne lapset, joita ei muutoin tuotaisi oopperaan, kertoo Oop!in osastopäällikkö Ulla Laurio. Tavoitteenamme on tehdä projekteja mahdollisimman tavallisten oppilaiden kanssa. Syynä tähän on mm. se, että uuden opetussuunnitelman myötä taideaineiden osuus kouluissa on pienentynyt ratkaisevasti. Meidän velvollisuutemme on tehdä projekteja, joiden avulla lapset oppisivat paremmin jäsentämään tämän päivän maailmaa,

tuntemaan itseään ja miettimään, mikä on oikeasti tärkeää ja mikä vähemmän tärkeää. Totta kai taide itse on se keskeisin sisältö, mutta siinä ohessa on aina myös joku toinen sisältö, jota opetellaan. Teemme esityksiä lasten ehdoilla.

Mahdollisuudet ovat rajattomat

- Meillä on tietysti ohjelmia, joita tarjoamme kouluille ja joita olemme pyörittäneet jo pitkään kuten esimerkiksi päiväkotiohjelma ja

Kuva Kansallisbaletin produktiosta
Pienten joutsenten lampi.
Kuva: Suomen kansallisbaletti/
Heikki Tuuli

Oop'lin osastopäällikkö Ulla Laurio
oopperan pukujen keskellä.

koululaisoopperat. Ne ovat erittäin suosittuja ja niitä meiltä koko ajan kysytään. Yli 3-vuotiaille suunnattu päiväkotiohjelma aloitettiin vuonna 1997 ja se on edelleen ohjelmistossa. Alkujaan teimme pelkästään projekteja, mutta emme esityksiä lapsille. Vähitellen esityksiä ruvettiin tuottamaan yhä enemmän ja liitimme taidekasvatusprojektit niihin.

Tänä päivänä kaikenikäisille on tarjolla jotakin. Päiväkotikäisten näytännöt pidetään parvilämpimässä, vähän vanhemmille on Alminsalin esitykset ja lukioikäisille tarjotaan myös ison salin ohjelmistoa. Toteutamme myös työpajoja ja luovia tutkimusmatkoja oopperaan. Päiväkotikäisten kanssa on esimerkiksi matkustettu Mozartin matkassa ympäri Eurooppaa ja vietetty Mozartin syntymäpäiviä.

Koululaisoopperat

- Koululaisoopperaprojekteissa valmistamme ensin teoksen pukuineen ja lavasteineen sekä siihen liittyvän opetusmateriaalin sellaiseksi, että työskentely voi tapahtua opetussuunnitelman puitteissa. Pyrimme aihevalinnoillamme siihen, että vaikka teokset yleensä kertovat historiasta, niillä pitää olla yhteyksiä myös nykypäivään. Opettajat käyvät materiaalia lävitse oppilaitteissa kanssa, ja oopperan taiteilijat käyvät koululla kaksi kertaa tukemassa työskentelyä. Itse esityspäivänä teos sitten harjoitellaan ja esitetään yleisölle. Mukana on yleensä neljä taiteilijaa ja noin 50 koululaista. Koulut maksavat mukanaolostaan 700 €, loput kustannuksista tulee Kansallisoopperan rahoittajilta.

”Produktioilla voidaan ottaa esille sellaisia asioita, joita on vaikeaa käsitellä muuten oppitunneilla.”

- Esimerkiksi koululaisooppera Kerjäläiset, jonka libretto on Ilpo Tiihosen ja sävellys Mar-

kus Fageruddin, kertoo tarinan 100 vuotta sitten suuressa kaupungissa asuvasta lapsijoukosta, joka eli mukareivi Falskyn suojeluksessa. Hän lähetti joka aamu lapset kerjäämään tai töihin. Lapset toivat rahat päivän päätteeksi hänelle ja saivat joka toinen päivä palkkioksi soppaa ja rievunpalat.

Prosessi etenee siten, että historian tunneilla perehdytään lapsuuden historiaan. 100 vuotta sitten Suomessakin orvot joutuivat helposti teollisuuslaitoksiin Pietariin ja Tukholmaan töihin ja vammauduttuaan tai väsyttyään joutuivat heitteille. Äidinkielen tunneilla oppilaat tekevät oman roolityönsä: selvittävät, miten olen joutunut tähän tilanteeseen, mitä vanhemmilleni on tapahtunut, miksi minä olen täällä kerjäämässä, ketkä ovat kavereitani jne. Aiheen käsittelyä syvennetään mm. kuvaamataidon tunneilla ja käsityöntunneilla tehdään pienet pussukat, joita käytetään esityksessä ja jotka jäävät oppilaille muistoksi. Oopperan musiikki harjoitellaan luonnollisesti musiikin tunneilla.

Koulut voivat ottaa yhteyttä myös meihin

- Koulut saattavat myös itse ottaa yhteyttä meihin ja ehdottaa jotakin projektia, jonka sitten suunnittelemme ja toteutamme yhdessä koulun kanssa. Toisinaan taas etsimme opetustoimen avulla sopivan koulun haluamallemme projektille. Mahdollisuudet ovat rajattomat. Periaatteessa meille voi esittää mitä tahansa tulee mieleen ja katsomme pystymmekö sen toteuttamaan.

Koulun tarpeista lähteviä projekteja suunnitellaan yleensä pitkään. Mietimme ensin mitä ihan oikeasti halutaan tehdä. Yritämme määri-

tellä tavoitteet tarkasti. Kun tavoitteet on saatu, mietimme mitä keinoja käytetään, miten toteutetaan, minkä tyylistä juttua ruvetaan tekemään. Menetelmät, joita käytetään riippuvat yhteistyötahoista ja tavoitteista. Valmistelutyötä tehdään yleensä 1,5-2 vuotta. Itse työskentelyvaihe voi olla lyhytkin.

X-graders - tarinoita kymppiluokalta

- Eräs tällainen yhteistyöprojekti, jonka olemme toteuttaneet Pitäjänmäen 10-luokkalaisten kanssa, on nimeltään X-graders - tarinoita kymppiluokalta. Aloitimme projektin viime syksynä. Siinä ovat mukana musiikkivetäjänä hip hop -tuottaja Charlie Parker Englannista, suomalainen streetdance-asiantuntija Teemu Korjuslommi ja tanssija-koreografi-ohjaaja Sami Saikkonen laittamassa koko jutun kasaan.

Produktion työstäminen lähti yhteistyöstäminen Helsingin opetusvirastoon kanssa. Ajatuksena oli, että meidän keinot saattaisivat tepsäi niihin ydinongelmiin mitä 10-luokkalaisilla on: he eivät usein osaa keskittyä koulussa työntekoon. Taiteen kanssa työskennellessä koko ajan kompastutaan ja jatketaan siitä huolimatta eteenpäin. Kovan työn jälkeen saavutetaan jotain, mikä tuntuu elämää isommalta. Esityksestä tuli niin sävyittävä, että sitä esitetään nyt keväällä Alminsalissa Helsingin koulujen 8-luokkalaisille.

”Vetäjien on osattava hyödyntää myös opettajien ammattitaito”

- Tiesimme, että X-gradersien tekeminen olisi hankalaa. Olimme koulun kanssa määrittäneet yhdeksi tavoitteeksi sen, että pyrkisimme parantamaan oppilaiden työskentelytaitoja, siis ymmärrystä siitä, että pitää harjoitella, keskittyä, tulla ajallaan ja olla täsmällinen.

On tärkeää, että mukana olevat taiteilijat osaavat olla nuorten kanssa ja kuitenkin ottaa aikuisen roolin. Vetäjien on osattava hyödyntää myös opettajien ammattitaito. Loistava rehtori järjesti sen, että kolme opettajaa pystyi olemaan mukana koko ajan. Yhteistyö oli saumatonta. Opettajat olivat kurinpitäjiä, joiden kanssa sovittiin säännöistä ja he hoitivat kaikki järjestelyt, kuten sen, milloin harjoiteltiin missäkin tilassa.

Taiteilijoiden täytyy kunnioittaa opettajan ammattitaitoa ja toisinpäin. Opettajat pelkäävät usein, että heillä pitäisi olla jotain erityistaitoja, vaikka näin ei asianlaita ole.

”Prosessin jälkeen tuli tunne, että kyllä kannatti.”

Ensimmäisessä suunnittelukokouksessa kaikki koulun opettajat ja Kansallisoopperan taiteilijat olivat mukana, sillä tällaisissa projekteissa on oltava mukana koko koulun ymmärrys ja tuki. Harjoittelu tehtiin periodeissa; ensin yksi päivä, sitten kaksi viikkoa ja lopulta kolme viikkoa yhtä soittoa. Nuorista näkyi miten he kasvoivat prosessin aikana. Heistä tuli vastuuta kantavia ihmisiä. Kaikki 10-luokkalaiset olivat mukana, 30 äärettömän energistä nuorta. Projektista lensi ulos, jos ei noudattanut sovittuja sääntöjä. Teoksen työstäminen vaati tavattomasti aikaa ja vei voimia, mutta siitä syntyi lopulta mielettömän hyvä esitys. Oli huikeaa oli nähdä, mitä nuorista lähti. Prosessin jälkeen tuli tunne, että kyllä kannatti.

Tulevaa ohjelmistoa: Uutta

Tulossa on uusi lämpiöesitys nimeltään Puhuva rumpu. Sitä työstää kaksi oopperan lyömäsoittajaa ja tanssija-näyttelijä muokkaa heidän kanssaan käsikirjoituksen. Se on interaktiivinen teos, jossa lapset soittavat paljon esityksen aikana.

Toinen uusi teos, Alminsalin tuleva Pappa Bach kertoo Bachin elämäntarinan. Sen musiikkina soi Bachin teoksista koostettu kokonaisuus 13 laulajalle. Teokseen liittyy myös Luova tutkimusmatka oopperaan-paketti, jonka käyttöön opettajia koulutetaan yhden päivän ajan.

ja vanhaa

Ensi syksynä suosittu lastenooppera CAR MEN – autopoijat ja siihen liittyvä Luova tutkimusmatka oopperaan-projekti vierailee Kuopiossa.

Myös Pienten joutsenten lampi nähdään syksyllä -08 Seinäjoella ja Rovaniemellä. Teos syntyi Sami Saikkosen ideasta tehdä Joutsen-

Victoria Lindqvist ja Frank Skog
lastenopperassa Car men – autopoijat.
Kuva: Suomen kansallisooppera/Stefan Bremer

lammesta oma juttu lapsen silmin. Tarina muuttui erään pojan uneksi. Poika on tarinan sankari, joka voittaa pahan ja saa joutsenprinsessan. Tuttu musiikki tulee kuulijaa paljon lähemmäksi. Teokseen liittyy myös työpaja, mikä syventää osaltaan katsojan kokemusta. Pyrimme aina siihen, että katsojalla olisi teokseen mahdollisimman paljon tarttumapintaa, ja esitys veisi mukanaan.

Mieleenpainuneita projekteja vuosien varrelta

- Kerjäläiset-koululaisoopperasta syntyi poikkeuksellisen koskettava esitys erään tarkkailuluokan oppilaitten kanssa. Oopperassa on aaria, jossa katuenkeli laulaa lapsille, että teidän pitää oppia haaveilemaan ja sitten kun te osaatte haaveilla, teidän pitää sanoa ääneen, mitä haaveillette ja kun te tarpeeksi paljon sanotte sitä ääneen, niin teidän haaveenne voi toteutua. Koko koulu kävi katsomassa kenraaliharjoituksia ja istui ihmeissään ja hiirenhiljaa, kun tarkkislaiset lauloivat komeasti, niin kovaa kuin pystyivät, loppulaulua: Me voitetaan, me voitetaan, me voitetaan. Esityksestä jäi tunne, että kyllä tämä jää soimaan johonkin noille lapsille.

Dvd -animaatiot

- Viime kesänä valmistui ooppera-animaatio DVD, jonka libretot ja animaatiot ovat ihan tavallisten suomalaisten lasten tekemiä. Teimme yhteistyötä Etelä-Savon taidetoimikunnan ja Sibelius-Akatemian sävellystaiteen osaston

kanssa. Paikallinen läänintaiteilija valitsi viisi pientä kyläkoulua, jossa hän lasten kanssa käsi- kirjoitti oopperan libretot. He tutustuivat ensin Mikkelin taidemuseossa valittuihin teoksiin, ja niistä käytyjen keskustelujen pohjalta syntyivät oopperan henkilöt. Aiheet tulivat suoraan lasten omasta maailmasta esim. lehmä karkaa. Sibelius-Akatemian sävellyksen opiskelijat sävelsivät libretoista oopperat, jonka jälkeen oopperan taiteilijat tulkitsivat ne. Musiikki äänitettiin studiossa ja lähetettiin takaisin kouluihin, jossa animaatiotaiteilijat tekivät lasten kanssa animaatiot sävellyksiin. Niistä tuli tavattoman hauskoja. Säveltäjät kävivät myös vierailmassa kouluilla. Sävellyksen ja oopperan maailma tuli tätä kautta tutuksi lapsille.

Oopperaesitteet omalla kielellä ja päivä prinsessana

Vantaalla sijaitsevan Mikkolan koulun opettajan Helena Korpelan ideasta sai alkunsa projekti, jossa maahanmuuttajanuoret kävivät tutustumassa oopperataloon ja haastattelivat sen henkilökuntaa. Vierailujen pohjalta nuoret tekivät oopperaesitteet omalla kielellään.

Jatkoa projektille tuli tänä keväänä. Opettajat ovat olleet huolissaan maahanmuuttajatyöistä, koska poikiin keskitytään perheissä enemmän. Päätimme tehdä tyttöjen kanssa prinsessaprojektin vahvistaaksemme heidän itsetuntoaan.

Oopperan La Cenerentola eli Tuhkimo teemoista teimme työpajoja, joiden avulla rohkaisimme tyttöjä haaveilemaan. Vietimme myös ihanan päivän Oopperalla, missä työt saivat pukea päällensä hienointa, mitä varastoista löysivät. Naamiointi- ja kampaustosastolla heille laitettiin pukuihin sopivat hiukset ja meikit. Ihania kaunottaria kuoriutui esiin. Tytöistä otettiin kuvia heidän henkilökohtaiseen käyttöönsä. Tämän jälkeen tytöt kävivät katsomassa Tuhkimo-oopperan. Mahdollisuuksia on siis monenlaiseen asioiden lähestymistapaan.

Lisätietoa löytyy Oopl:n sivuilta
www.ooppera.fi

SOILI PERKIÖ 50 VUOTTA *Siinä vasta nainen !*

HANNE HORTO JA KIRSI HYYPPÄ

28.3.1958 Anita ja Kosti Perkiö saivat tytön, jota nyt maaliskuussa 2008 juhlittiin kirkkaassa ja aurinkoisessa kevätsäässä. Journal matkasi Nurmijärvelle onnittelemaan Soilia ja kyselemään juhlavieraiden tunteja päivänsankarista. Juhlahumu jatkui koko päivän aamuun asti, laulu raikui ja soitto soi!

YLLÄ Soilin syntymäpäivillä laulettiin ja tanssittiin. Soilin ja Haasen käsileikkiä.

SOILI - ILO SOI !

"Haase" Harri Setälä, Kotka

- Tiesin ja tunsin Soilin jo kauan ennen kuin tapasimme ensimmäisen kerran Kuopin Musiikkiluokkapäivillä 1986. Hän leijaili iloisesti luokseni ja kysyi: " Oletko sinä se hullu-Harri, mitä sinulle kuuluu? Minä vastasin että kyllä olen, ollaanko kavereita? Ja niin me tehtiin ensimmäistä lehtijuttua musiikkikuvioista yhdessä. Pian lähdimme sitten kesämatkalle Salzburgiin Soilin autolla isolla porukalla. Menimme ensin IGMF:n kesäkurssille Bonniin ja sieltä suuntasimme Salzburgiin Itävaltaan tapaamaan Hermann Regneriä. Koputimme häntä olkapäähän ja sanoimme, että hei, me ollaan Suomesta.

Soili on ihana ihminen! Hän on merkinnyt meille kaikille paljon omalla persoonallaan, lämpimällä sydämellään. Sillä otteella, tyyllillä ja taidolla, kun osaa ihmistä koskettaa, voi uskoa, että ajatukset ja riemu siirtyvät jopa ilman notaatiota. Soili on ihminen joka osaa kuunnella, hän osaa aistia. Hän osaa innovoida, ideoida, luoda uusia mielikuvia, rakentaa uusia polkuja ihmisten sisään, jotka johtavat eteenpäin. Hän osaa avata niitä ovia, joita me tarvitsemme elääksemme onnellisina tässä taiteen suuressa valtamereessä.

Inkeri Simola-lisaksson, Vantaa

- Kun on saanut pitää hyppysissä lukemattomia oppilaita, niin Soili on näiden erityisten ihmisten joukossa ainutlaatuinen. Hänellä on sosiaalinen taito, erinomainen luonne, intelligentti, hän ei tuo erityisavujaan itsestäänselvyyksinä. Soili on merkinnyt opiskelijana sitä, että olen kokenut olevani itsekkin oikealla tiellä. Tulee vaikutelma asian tärkeydestä, turvallisuudesta ym. Soili on erikoistapaus. Kun Soili tuli Sibelius-Akatemian valintakokeeseen, hänen esiintymisensä oli taidokasta, mutta samalla nöyryä. Kun Soili oli lähtenyt huoneesta, sanoin: ”Tässä hän on” ja nousin seisomaan. Soilin merkitys on se, että hän on työn jatkaja. Soililta olen oppinut joukkoon sopeutumista ja lempeyttä. Ritva Tolvin sanoin: ”Rakkaus, nöyryys, toivo olemuksessa”!

Eve Alho, Helsinki

- Soili on hurjan rakas ystävä ja viisas keskustelukumppani. Häneltä saa apua jos tarvii. Soili on tullut koko perheen ja suvun ystäväksi. Huima rikkaus, jonka Soili tuo rauhallisella viisaudella. Millä sen voiman saisi virittymään ympäristöön? Hän pystyy olemaan läsnä aina, niiden ihmisten kanssa joiden kanssa hän kulloinkin on. Onhan Soili aika hurjapää. Uteliaisuus on hyvä ja vaarallinen taito ihmisen elämässä.

”Hipsu” Hilikka Hautsalo, Kuopio

- Soililla on suuri sydän, hän on sydämellinen, lämmin, humaani ja hänen arvostuksensa toisia ihmisiä kohtaan on ainutlaatuinen!

Soilin valtava luovuus ja herkkyyys musiikkiin on tehnyt suuren vaikutuksen ja myös hänen pedagogiikkansa. Hän sytyttää ihmiset, houkuttelee, herättelee. Hän houkuttelee rohkeuden ilmaista musiikkia. Hän on erittäin taitava myös kirjallisesti. Se, miten hän tarinoiden

Hipsu Hautsalo

ja musiikin kautta rakentaa kasvua – kuuntelun aika!

Anne Lindeberg-Piironen, Kirkkonummi

- Soililla on nuorelle ihmiselle harvinainen karisma. Hän ei koskaan tee numeroa itsestään. Hänessä on sielu ja ruumis tasapainossa. Soili on pedagogina tärkeä; aito, ammattitaitoinen

Anne Lindeberg-Piironen

ja tinkimätön. Hänellä on luova asenne ja kyky heittäytyä, hänellä on lyömätön huumorintaju, hän on suuri ystävä ja hyvä kuuntelija.

Satu Sopanen, Helsinki

- Soilissa yhdistyy todella suuresti arvostamiani elementtejä kuten nöyryys, rakkaus, avoimuus ja jakaminen. Hänellä on sellainen suuren ihmisen ominaisuus, etten ole koskaan kuullut Soilin sanovan pahaa sanaa kenestäkään. Hän on täynnä hyvää. Soililla on karisman lahja ja hyvän tuomisen lahja. Kun hän tulee tilaan, hän tuo ihanan valon ja hyvän olon tullessaan. En ole nähnyt tilaisuutta, mihin hän olisi tullut, jossa ihmiset eivät olisi syttyneet aivan sinfoniaan. Säveltäjänä, musiikintekijänä hänellä on taito pitää asiat yksinkertaisena. Hän pystyy säveltämään tuosta vaan ja aistimaan pienistäkin asioista mitä halutaan.

Leena Poikela, Oulu

- Soili tuo mieleen lämpöä, ystävyyttä, huokuu syvällisyyttä ja uskoa asiaansa. Muistot herää aina kun tavataan, ne antavat voimaa. Olen oppinut häneltä syvällistä suhtautumista musiikkikasvattajuuteen ja lapsen kunnioittamista, sillä musiikki ei ole mitään ilman tekijöitä ja kokijoita! Soilia kunnioittaa, Soilia rakastaa. Soili on Soili!

Anna Sammalkorpi ja
Leena Poikela

Anna Sammalkorpi, Helsinki

- Soili tuo mieleen viisautta, lämpöä, suurta musikaalisuutta, ammattilaisen läsnäoloa, elämää ja ihmisiä kunnioittavaa asennetta, monipuolisuutta, luovuutta. Pienistä oivalluksista syntyviä suuria elämyksiä.

Siina Hirvonen

Siina Hirvonen, Helsinki

- Soili on minulle yksi tärkeimmistä pedagogin esikuvista koko maailmassa, tärkeä myös muusikkona ja säveltäjänä. Hänen sydämellinen ja lämminhenkinen persoonansa valloittaa ja lumoo joka kerta aina

uudelleen ja uudelleen. Soili hehkuu positiivisuutta. Luo valoa, iloa ja hyvää mieltä ympärilleen. Hänen sävellyksissään on paljon herkkyyttä ja mieltä koskettavaa tunnelmaa. Hän on ”sävelten taituri ja tunnelman taikuri” niin säveltäjänä, muusikkona, pedagogina kuin kouluttajanakin.

Mirkka Rouhio, Helsinki

- Ihailen Soilissa miten hän tulee luokkahuoneeseen ja ottaa tilan haltuunsa. Ihailen sitä intensiivisyyttä mikä siinä ihmisessä on. Katsoin elokuvan the Secret ja minusta tuntuu, että hän on löytänyt sen elämän salaisuuden, mistä elokuvassa kerrotaan.

Heli Raatikainen, Helsinki

- Mielestäni Soili on musiikkimaailman hevoskuiskaaja eli hän saa arimmankin ihmisen musisoimaan. Hän aistii ihmiset omalla tavallaan. Näin minä aistin Soilin:

Soili ja rumpu

*Soilin rakas rumpu
on kuin Kiljavaaran kumpu.
Se lempeästi soittaa
rytmin lämpimän.*

*Soilin syli on avoin
ja mieluisin paljain jaloin
hän tanssii liikkeen pehmeän.*

*Mistä hän saa voiman,
tuon otteen aivan oivan
ihmisiin?*

*No ...siihen tarvitaan silmän pilkettä
ja ORFF -soittimien kilkettä*

*ja TUNNE että
yhteisössä on voimaa*

Soi maa: Soi - soi - li - soi!

Soilin syntymäpäivillä riitti esiintyjä.
Vuorossa Mikko Perkoila.

Kuinka soikaan sininen
***”Ei ole kiire, ei ole kiire,
jokainen päivä on uusi aarre”***

HANNE HORTO

MUSIIKKI, KUVAT JA TARINAT. Siinä rakkaat ja tärkeät työkaluni työssäni varhaiskasvattajana päivittäin. Tuntuu, että ilman niitä minulla ei olisi mitään. Ne kolme liittyvät kaikkeen ja kaikki liittyy niihin. Esi- ja alkuopetukseen suunniteltu taidekasvatusmateriaali Kuinka soikaan sininen kertoo taiteiden välisestä yhteistyöstä parhaimmillaan ja se on lapsen kokonaisvaltaista kasvua sekä kehitystä tukeva oppimateriaali. Kansiossa on mukana kaikki kolme, kuvataide, musiikki ja tarinat, lisäksi vielä kirjallisuutta, draamaa ja tanssia. Kansioon kuuluu myös CD:t, joilla on niin uutta kuin tuttuakin musiikkia, luonnon ääniä ja lauluja. Kansion ovat tehneet Eve Alho, Hilikka Hautsalo ja Irene Kangasniemi. Journalia varten haastattelin yhtä materiaalin tekijöistä, Eve Alhoa.

Kerro taustastasi.

- Eve Alho, syntyjään helsinkiläinen, kasvanut Espoossa, opiskellut Joensuussa ja Helsingissä. Työskentelee edelleen Musiikkiopisto Juvenaliassa (ent. Espoon musiikkikoulu). Olemme Hipsun kanssa työtovereita Espoon ajoilta. Hilikka ”Hipsu” Hautsalo, syntyjään Hailuotolainen, työskentelee leikkilehtorina Kuopion konservatoriossa. Hipsusta puhuttaessa historian siivet havisevat - hän on aloittanut musiikkileikkikoulutoiminnan musiikkiopistossa 60-luvulla yhdessä Ollarannan Ritvan kanssa. Saimme työskennellä monta riemukasta vuotta yhdessä kehittellen omaa luomumuskaria ja kyntöreisillä törmäsimme Musisoi ry:hyn. Huvitustöinä olemme järjestäneet musiikin ja kuvaamataidon leirejä lapsille ja nuorille ympäri Suomen maan sekä rakennelleet lukuisia draamallisia

Eve Alho kertoi kirjan Kuinka soikaan sininen synnystä.

luopumaan työryhmästä, mutta lupautui kummiksi ja kummilahjaksi hän sävelsi Ilmatar ja linnut-oopperan, joka sai ensi-iltansa Sellosalissa Espoossa 2006. Itsenäisyysjuhlassa 2007, se esitettiin Keravalla, tulevana keväänä 2008 Sellosalissa, ja tuotanto on jo käynnissä kevään 2009 esitystä varten Kuopiossa.

Kenelle materiaali on suunniteltu?

- Materiaali on suunniteltu ensisijaisesti esikoulun ja alku-opetuksen opettajille. Meistä se on toimivaa materiaalia kaiken ikäisille ihmisille. Koko aineisto on kokeiltu musiikkileikkikoulussa ja musiikkiopistossa.

”Tee itse oma polkusi”

konsertteja. Aina on ollut mukana vahva poikkitaiteellinen näkemys. Talvisaikaan kollegiomme järjesti mm. kuvaamataidon ja kädentyön koulutusta. Koko kollegiomme erikoistui musiikki-liikuntaan Sibelius-Akatemiassa ja ensimmäiset Rytmiseminaarit käytiin myös koko kollegion voimin.

Mistä saitte idean materiaaliin?

- Materiaalia syntyi kaiken aikaan. Kirjantekoon pääsimme yhdessä, kun Kuuntelun aika- prosessi alkoi WSOYlle. Kuuntelun aika on monipuolisesti poikkitaiteellinen opetusmateriaali ja Kuinka soikaan sininen on sille ideologialtaan luonteva jatko-osa. Sinisen kansion tekoon meidät houkutteli Soili, joka oli kuullut, että kuvaamataidonopettaja Irene Kangasniemi on kiinnostunut yhteistyöstä. Suruksemme Soili joutui

Mitä materiaalia päätitte ottaa mukaan kansioon? Miten suunnittelu eri taiteiden välillä sujui?

- Halusimme rakentaa laajoja kokonaisuuksia, joista voi napsia pieniä palasia tai sitten käyttää koko prosessin hyväkseen. Ajatuksena oli ”Tee itse oma polkusi”. Maailma on täynnä lauluja, musiikkia, tarinoita, taidetta. Meidän tarinamme sijoittuu Aistien haltioiden mökin tuntumaan. Mökkiä ympäröi MAA, ILMA, TULI ja VESI. Näistä elementeistä on hyvä rakentaa oma tarina.

Mukana on uutta ja vanhaa, sinistä ja lainattua. Kaikki meille rakasta ja tärkeää aineistoa.

”Kuuntelimme kun ruoho kasvaa – mikä korvia huumaava meteli!”

Kirjan kannen kuvitus.

Materiaalin työstövaiheessa meillä oli apuna iki-ihana kustannustoimittaja Ritva Kunnas, joka osasi ulkopuolisin silmin ihmetellä, kysellä ja tarkentaa päähänpistojamme. Hän oli jokseenkin ihmeissään, kun eräänä keväisenä yönä WSOY:n huvilalla Porvoon saaristossa kuuntelimme ihastuksissamme, kun ruoho kasvaa. Mikä korvia huumava meteli! Samoin oli erittäin rakentavaa keskustella Irenen kanssa ja huomata taiteiden kielen samankaltaisuus.

***” Ei ole kiire, ei ole kiire,
jokainen päivä on uusi aarre!”***

Mitä halusitte materiaalilla välittää taidekasvatuksesta?

- Anna aikaa itsellesi ja lapsillesi ihmetellä ympäröivää maailmaa.

JaSeSoi Juornal

Tunnustusta Päivi ja Esa Lamposelle

Vantaan MLL:n Vuoden 2007 Lapsiperheen ystäväksi valittiin Päivi ja Esa Lamponen, jotka toimivat Lystileikki RY:ssä lasten harrastotoiminnan ohjaajina. Päivi ohjaa eri-ikäisille lapsille temppujumppaa, ja Esa ohjaa muskaritoimintaa lapsille. Heidän ohjaamistaan ryhmistä on tullut positiivista palautetta ja kävijät ovat tykänneet heidän tavastaan toimia lapsiperheiden kanssa. Onnittelut vielä Päiville ja Esalle!

Historiikki Lontooseen

FILI - Suomalaisen Kirjallisuuden tiedotuskeskus kiinnostui historiikista Rytmiseminaareja 20 vuotta. Kirja esiteltiin Lontoon kirjamesuilla huhtikuussa.

Laura Huhtinen-Hilden musiikkikasvatuksen lehtoriksi Helsingin Ammattikorkeakoulu Stadiaan

Yhdistyksemme jäsen, Laura Huhtinen-Hilden, valittiin 1.8.2007 alkaen Helsingin Ammattikorkeakoulu Stadian uudeksi musiikkikasvatuksen lehtoriksi. Hän on saanut Varhaisiän musiikkikasvattajien koulutuksessa suuria muutoksia aikaiseksi ja tuonut paljon uusia kouluttajia ja kursseja opiskelijoiden saataville.

Matkakuvia Ghanasta

JUUSO KAUPPINEN (KUVAT), PEKKA EVIJÄRVI (TEKSTI)

SEITSEMÄN JASESOILAISTA päätti viettää hiihtolomansa hiukan toisenlaisissa maisemissa. Terhi Oksanen, Tiina Kursula, Soili Perkiö, Leena Kostilainen, Juuso Kauppinen, Harri Sandborg ja Pekka Evijärvi ottivat ja lähtivät Ghanaan. Tavoitteina oli ainakin kpanlogo-musiikin soittaminen, kulttuuriin tutustuminen, kouluvierailut ja totta kai lomailu, olihan tämä itse maksettu matka. Kaikki suunnitelmat toteutuivat, vaikkakin musiikkiin perehtymisessä päästiin vasta alkuun, mutta kulttuuriin ja paikallisiin ihmisiin tutustuimme oikein hyvin. Saimme taltioitua melkoisen määrän musiikkia, tanssia, leikkiä, laulua ja tietoa. Juuso sai napsittua oikein hyviä kuvia.

KUVAT VASEMMALTA MYÖTÄPÄIVÄÄN:
Tanssijatyttö juhla-asussa (Ho)

Djemben aihioita Art Centerissä (Accra)

Rituaalimenot (Volta-järvi)

KUVAT OIKEALTA VASTAPÄIVÄÄN:
Koulutytö (Ho)

Koululaisia (Ho)

Banaanin kantajia

Auton ikkunasta kaupankäynti
kävi kätevästi

Kalastajaveneitä (Cape Coast)

JaSeSoi:n hallitus 2008 esittäytyy

Puheenjohtaja

Harri Sandborg

Olen viitosluokan ja musan opettaja Ähtäristä
Olen JaSeSoi ry:n hallituksen puheenjohtaja ja vastaan myös tasokursseista.

Kirsi Hyyppä

Toimin tällä hetkellä musiikinopettajana Koivukylän yläkoulussa Vantaalla
Kuulun Journal-lehden toimituskuntaan.
Tehtävänäni on ideoida juttuja, metsästää jutun kirjoittajia ja kirjoittaa niitä itse.
Toinen tehtäväalueeni on Syysseminaarin suunnittelu.

Varsinaiset jäsenet

Pekka Evijärvi

Olen Meilahden yläasteen musiikinopettaja.
Olen Journalin päätoimittaja ja kuulun Rytmiseminaarin tiimiin. Kauppaan myös Rytmiseminaarin historiikki-kirjaa.

Terhi Oksanen

Toimin musiikinopettajana Kuitinmäen koulussa Espoossa.
JaSeSoin hallituksessa hoidan tulevan kesän kansainvälisen koulutustapahtuman X Maailmankylä - World Village tiimivastaavan tehtävää.

Juuso Kauppinen

Opetan musiikkiluokkia Tuusulassa ja bändisoitinten alkeita Järvenpäässä. Teen täyden-nyskoulutuskeikkoja musaa opettaville aina välillä.
Tällä hetkellä olen Rytmis-tiimin vetäjä, eli olen vastannut vuosittaisen Rytmiseminaarin järjestämisestä.
Olen myös hallituksen varapuheenjohtaja.

Jukka Siukonen

Toimin AAC Global Oy:n controllerina.
Olen vastannut MUSISOI ry:n (1986-1992) ja JaSeSoi ry:n (1993-) taloudesta, sekä kansainvälisistä yhteyksistä yhdessä puheenjohtajan kanssa. Olen kuulunut Maailmankylä-teemiin vuodesta 1999.

Varajäsenet

Hanne Horto

Olen lastentarhanopettajana Tuorinniemen päiväkodin esiopetusryhmässä Herttoniemenrannassa Helsingissä. Olen hallituksen sekatyöläinen. Olen sihteeri ja yritän pitää paperit järjestyksessä ja arkistot kunnossa. Huolehdin siitä, että kuvagalleriaan ilmestyy aina ajoittain tuoreita kuvia kursseilta. Tänä vuonna olen mukana Rytmis - tiimissä järjestämässä Rytmiseminaaria ja Syysseminaaritiimissä järjestämässä syyskokousta ja - koulutusta. Teen myös joitain pikkujuttuja Journaliin.

Mikko Kivekäs

Olen kauppatieteiden kandidaatti, ryhmätyönohjaaja. Toimin koulutusalan yrittäjänä, olen Pro Musica Säätiön asiamies. Hallituksessa vastaan jäsenrekisteristä ja laskutuksesta.

Laura Iivonen

Olen juuri valmistunut varhaisiän musiikkikasvattajaksi. Helsingin Ammattikorkeakoulu Stadiasta. Tällä hetkellä työskentelen päätoimisena tuntiopettajana Porvoonseudun musiikkiopistossa opettaen selloa ja muskaria. JaSeSoi ry:n hallituksessa työskentelen yhdistyksen lehti-tiimissä.

Hanne Närhinsalo

Olen musiikin perusteiden lehtorina Hämeenlinnassa Sibelius-opistossa. Olen syyskokoustyöryhmässä.

Kari Linna

Olen 46-vuotias musiikin opettaja ja musiikkiterapeutti. Minulla on virka Ebenezer-erityiskoulussa, jossa toimin musiikin aineenopettajana, lisäksi minulla on muutama oppilas musiikin erityispalvelukeskus Resonaarissa. Tämän lisäksi teen musiikkiterapiaa lasten ja nuorten parissa muutaman tunnin viikossa. Hallituksessa olen mukana Maailmankylä-tiimissä. Olen mukana avustamassa kuvatalenne-arkistointi ryhmässä.

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma

**Orff-tasokurssit I, II ja III
Oriveden opistolla 2.-7.6.2008**

Monipuolinen kolmiosainen musiikki-
pedagoginen täydennyskoulutusohjelma
kaikille musiikkia työssään käyttäville

SOITTO
LAULU
LIIKE
KUUNTELU
IMPROVISAATIO
PROSESSI

JaSeSoi
ry

Yhteistyössä mukana
Klemetti-Opisto

ILMOITTAUTUMINEN

9.5 mennessä
Oriveden Opisto
Mari Lehtinen, kurssisihteeri
Puh. 0207 511 550
mari.lehtinen@kvs.fi

TASOKOULUTTAJAT 2008

Markku Kaikkonen
Esa Lamponen
Terhi Oksanen
Soili Perkiö
Harri Setälä
Keith Terry

HINTA

JaSeSoi ry:n jäsenet	445 €
Muut	465 €
Opiskelijat	372 €

Lisätietoja osoitteessa
www.jasesoi.org

X KANSAINVÄLINEN MAAILMANKYLÄ 2008

Musiikki mielessä – Mieli musiikissa

27.7. – 1.8.2008, Valkeala

Työpajat:

- **Listen! Vision to Rhythm**
Rytmipaja Ari Glagen kanssa
- **Dramatize! Vocalize!**
Äänityöpaja Veera Voiman kanssa
- **DRUM – A - TIZE**
Rumpupaja Harri Setälän kanssa

Kouluttajat:

- **Ari Glage**, rytmipedagogi, Salzburg, Itävalta
- **Veera Voima**, perinnelaulaja, esiintyvä taiteilija
- **Harri Setälä**, musiikkikasvattaja

Muu ohjelma:

Meidän luontomme – Meidän maailmamme. Kohtaa oma mielesi luonnollisella tavalla.

Hinta:

480 euroa, jäsenhintaa 460 euroa. Opetus, täysihoito ja muu ohjelma

Ilmoittautumiset:

JaSeSoi ry/ Jukka Siukonen, Päivänkakkarakantie 1 I 30, FI 02270 Espoo, sähköposti: siukoset@kolumbus.fi.

Muuta:

Kurssi alkaa sunnuntaina iltapäivällä, ja päättyy perjantaina aamupäivällä. Opetus on englannin kielellä. Käännös- ja tulkkausapua tarpeen mukaan.

JaSeSoi
ry

Järjestäjät:

JASESOI ry, Orff-Schulwerk Association of Finland
Valkealan kristillinen kansanopisto

Ilmoittautumislomake
MAAILMANKYLÄ 2008, 27.7.-1.8.2008, Valkeala

Nimi _____

Osoite _____

Postinumero _____ Maa _____

Puhelin _____ Matkapuhelin _____

Faksi _____ Sähköposti _____

Ammatti _____

Erityisruokavalio _____

Päiväys ja allekirjoitus _____

Voit hakea ilmoittautumislomakkeen myös osoitteesta:
www.jasesoi.org/Sivut/kotimaiset_koulutukset.htm

Ilmoittautumiset 31.5.2008 mennessä:

JaSeSoi ry
c/o Jukka Siukonen, Päivänkakkarakantie 1 I 30, FI-02270 Espoo
sähköposti: siukoset@kolumbus.fi

Lisätietoja:
World Village Team 2008
(Terhi Oksanen, Jouni Kettunen, Jukka Siukonen, Kari Linna)

Hyppää tunnelmaan:
[http:// www.jasesoi.org](http://www.jasesoi.org)
<http://www.picturetrail.com/worldvillage>

Keith Terry

Body Music
kurssi & konsertti
Oriveden Opisto 1.-2.6.2008

Mailman vanhin soitin
- keho -
mestarin opetusvälineenä ja instrumenttina

Muusikoille, tanssijoille, musiikkikasvattajille, teatterin tekijöille, kaikille rytmistä ja rytmikasvatuksesta kiin-

hinta 120e

Ilmoittautumiset:

Oriveden Opisto
Mari Lehtinen, kurssisihteeri
0207 511 550
mari.lehtinen@kvs.fi

lisätietoa
www.jasesoi.org

JaSeSoy
ry

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwer Association of Finland

JaSeSoi ry on vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys, joka on perustettu vuonna 1993. Yhdistyksen tarkoituksena on tukea ja edistää kaikenikäisten kansalaisten musiikillista ja kokonaisilmallisella kasvua.

JaSeSoi järjestää Orff-Schulwerkin ideoille ja ajatuksille pohjautuvia koulutustilaisuuksia. Keväinen Rytmiseminaari on yhdistyksen keskeisin koulutustapahtuma. Muita vuosittaisia kursseja ovat kesällä pidettävät viikon pituiset Orff-tasokurssit I-III sekä englanninkielinen Maailmankylä – World Village. Syyskokous tarjoaa jäsenistölle ilmaisen koulutusiltpäivän.

Yhdistys on avoin kaikille musiikista ja musiikkikasvatuksesta kiinnostuneille ihmisille ammatista riippumatta. Jäseniä yhdistää erityisesti kiinnostus käyttää Orff-pedagogiikan suomalaisia sovelluksia omassa työssään.

JaSeSoi ry on kansainvälisen Orff-Schulwerk-liikkeen hyväksymä organisaatio. Yhdistyksellä on hyvät suhteet Salzburgin Orff-instituuttiin, Carl Orff-säätiöön ja Orff-yhdistyksiin ympäri maailmaa. Näiden suhteiden avulla yhdistys on pystynyt tuottamaan korkeatasoisia kansainvälisiä kouluttajia sekä omille kursseilleen että muiden musiikkikasvatusorganisaatioiden käyttöön. JaSeSoi ry:n kouluttajavaihtona myös lukuisat suomalaiset on kutsuttu kouluttamaan ulkomaille.

JaSeSoi tarjoaa jäsenilleen (jäsenmaksu 30 €):
- JaSeSoi Journal-jäsenlehden kaksi kertaa vuodessa

- koulutuslennuksen omiin koulutustapahtumiin
- ilmaisen koulutuksen yhdistyksen syyskokouksen yhteydessä
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- Orff-käsikirjaston palvelut
- JaSeSoi-tuotteita ja -julkaisuja jäsenhintaan
- Orff-pedagogiset jäsensivut

Osallistumalla koulutuksiin ja yhdistyksen toimintaan saat uusia ystäviä Suomesta ja ympäri maailmaa. Lisäksi saat mahdollisuuden löytää itsestäsi uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Luovuus, ilo ja musiikillinen kasvu ovat pohjana jatkuvalle oppimiselle.

JaSeSoi ry:n hallitus 2008:

Puheenjohtaja:

Harri Sandborg

harri.sandborg@pp.inet.fi

Varsinaiset jäsenet:

Pekka Evijärvi

pekka.evijarvi@gmail.com

Kirsi Hyypä

kirsi.hyypa@jippii.fi

Juuso Kauppinen

kauppinen.juuso@kolumbus.fi

Terhi Oksanen

terhi.oksanen@netsonic.fi

Jukka Siukonen

siukoset@kolumbusi.fi

Varajäsenet:

Hanne Horto

hanne.horto@kotiporssi.fi

Laura Iivonen

vamo@luukku.com

Mikko Kivekäs

mkivekas@welho.com

Kari Linna

kari.linna@koti.fimnet.fi

Hanne Närhinsalo

hanne.narhinsalo@pp.inet.fi

www.jasesoi.org

Lisää kuvia Rytmiseminaarista

Ellun kanat valloitti yleisön.

Marakassin soittaminen vaatii valtavaa keskittymistä.

Ciro Paduano opetti rytmejä ilmapalloilla.

SYYSSEMINAARI **JaSeSoi 15 vuotta**

**SYYSSEMINAARI ON JÄSENILLE ILMAINEN KOULUTUSILTAPÄIVÄ,
JOKA JÄRJESTETÄÄN YHDISTYKSEN SYYSKOKOUKSEN YHTEYDESSÄ.**

KOULUTTAJAT:

Inkeri Simola-lisaksson, Soili Perkiö ja Ingrid Vaher.

4 .10.2008

Soilin studio, Nurmijärvi

X KANSAINVÄLINEN MAAILMANKYLÄ 2008 **Musiikki mielessä – Mieli musiikissa** **27.7. – 1.8.2008, Valkeala**

Kouluttajat:

- **Ari Glage**, rytmipedagogi, Salzburg, Itävalta
- **Veera Voima**, perinnelaulaja, esiintyvä taiteilija
- **Harri Setälä**, musiikkikasvattaja

Muu ohjelma:

Meidän luontomme – Meidän maailmamme.
Kohtaa oma mielesi luonnollisella tavalla.

Hae ilmoittautumislomake osoitteesta:

www.jasesoi.org/Sivut/kotimaiset_koulutukset.htm